

Sygn. akt I ACz 1092/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Gulczyńska (spr.)

Sędziowie: SSA Waldemar Kryślak

SSA Roman Stachowiak

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **spółka komandytowa w P.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Prezydentowi Miasta P.**

o ustalenie

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 8 maja 2013 r., sygn. I C 184/11

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **zasądzić od pozwanego na rzecz powoda 300 zł (trzysta złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

SSA Waldemar Kryślak SSA Małgorzata Gulczyńska SSA Roman Stachowiak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił pozew obciążając kosztami postępowania strony w zakresie dotychczas poniesionym.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd I instancji uznał, że droga sądowa w sprawie jest niedopuszczalna, bowiem od postanowienia samorządowego kolegium odwoławczego umarzającego postępowanie w przedmiocie wysokości opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego przysługuje skarga do sądu administracyjnego, nie zaś sprzeciw do sądu powszechnego w trybie art. 80 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. 2010, nr 102, poz. 651 t.j. ze zm.). Sąd I instancji w uzasadnieniu postanowienia nie zawarł motywów rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach pozwany, zarzucając mu naruszenie art. 98 i 102 k.p.c. oraz 328 § 2 w zw. z art. 361 k.p.c. Wniósł o zmianę postanowienia i zasądzenie od powoda na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, składając jednocześnie wniosek o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego na jego rzecz.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wprawdzie, zgodnie z art. 80 ust. 2 zd. 2. ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, wniosek o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego jest nieuzasadniona, w postępowaniu przed sądem zastępuje pozew, nie prowadzi to jednak do wniosku, że w sprawie takiej znajduje zastosowanie reguła przewidziana w art. 98 § 1 k.p.c., nakładająca na wnioskodawcę obowiązek zwrotu kosztów postępowania każdorazowo w przypadku rozstrzygnięcia równoznacznego z przegraną powoda w sprawie. Treść powyższego przepisu skutkuje oznaczeniem stron, które nie jest w pełni adekwatne do ról procesowych powoda i pozwanego. Użytkownik wieczysty występuje w charakterze powoda także w przypadku, gdy postępowanie sądowe inicjuje właściciel nieruchomości. Ciężar dowodu w zakresie wykazania przesłanek aktualizacji opłaty, również w postępowaniu sądowym, spoczywa na właściwym organie (art. 78 ust. 3 zd. 2 u.g.n.). Wymienione odrębności nie pozwalają na stosowanie wprost ogólnej reguły przewidzianej w art. 98 § 1 k.p.c.

Niewątpliwie w przedmiotowej sprawie zaszła szczególna sytuacja, nakazująca odstąpić od powyższej reguły. Uchybieniem Sądu Okręgowego było niezamieszczenie w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia podstaw faktycznych i prawnych rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, co stanowiło naruszenie art. 328 § 2 k.p.c., jednak rozstrzygnięcie to, jako odpowiadające prawu, należało zaaprobować, uznając, że samo naruszenie powyższego przepisu nie miało wpływu na wynik sprawy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, w sprawie doszło do sytuacji uzasadniającej zastosowanie art. 102 k.p.c. i tym samym zaniechanie obciążania powoda kosztami postępowania strony przeciwnej. Należy bowiem zauważyć, że sprzeciw do Sądu Okręgowego, w sytuacji czasowej niedopuszczalności drogi sądowej, wniósł pozwany organ, co skutkowało poniesieniem zbędnych kosztów postępowania przez obie strony. Powód w rezultacie powyższego błędu poniósł koszty w znacznie większym zakresie niż pozwany, uiszczając m.in. opłatę od pozwu w kwocie 13.334 zł, co również przemawia za brakiem celowości zasądzenia od niego kosztów strony przeciwnej.

W tym stanie rzeczy zażalenie należało oddalić na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Rozstrzygając o kosztach postępowania zażaleniowego, należało zasądzić na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 108 § 1 i 397 § 2 k.p.c. od skarżącego, jako przegrywającego sprawę w drugiej instancji kwotę 300 zł, tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, ustalonego na podstawie § 6 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 490 tj.).

SSA Waldemar Kryślak SSA Małgorzata Gulczyńska SSA Roman Stachowiak.